

- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest Philippe Combescot részére 150 000 euró kártérítés megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen kereset az igazgatási hatóságnak a felperest az alperes székhelyére áthelyező, 2004. július 29-i határozata ellen irányul.

Keresetének alátámasztására a felperes előadja, hogy a megtámadott aktus:

- jogellenes, indokolatlan és önkényes, minthogy nem veszi figyelembe azt, hogy a beosztás időpontjában az orvosi bizottság a felperest 2004. december 31-ig munkavégzésre alkalmatlannak ismerte el;
- nem teszi lehetővé a tisztviselő számára, hogy a kezelőorvosa által rendelt kezelést folytassa;
- nem indokolható szolgálatteljesítéssel, amennyiben a betegságon lévő tisztviselő munkájával nem képes megfelelni a szolgálatteljesítési követelményeknek.

A felperes hozzáteszi, hogy a megtámadott határozat a tisztviselői jogainak harmadik országban történt elvesztését eredményezte, minthogy betegsége abban az időben keletkezett, amikor guatemalai rezidens tanácsosi megbízatást látott el.

2005. november 16 –án benyújtott kereset – Olasz Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága

(T-424/05. sz. ügy)

(2006/C 22/41)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság által benyújtott kereset tárgya a Bizottság 2005. szeptember 6-i C(2005) 3302. sz. határozata.

E határozatával a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a 269/2003 törvényrendeletet, később 326/2003 törvény 12. cikkében foglalt rendelkezéseket.

Ezek lényegében arról rendelkeznek, hogy a befektetési alapok egyes fajtái és a VABT-k nettó üzleti eredményeit terhelő, a jövedelemadó helyettesítő adó mértéke 12,5 %-ról 5 %-ra csökken, amennyiben az alapok vagy a VABT-k a naptári év folyamán eszközeik értékének legalább kétharmadát az alapok működési napjainak legalább egy hatoda alatt, alacsonyan vagy átlagosan tőkésített, tőzsdére bevezetett társaságba fektették. Ezek ún. „specializált” alapok vagy VABT-k.

A Bizottság álláspontja szerint szelektív intézkedésről van szó, amely kedvez egyrészt az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságoknak a többi társasággal szemben, mivel az alapok beruházásait feléjük irányítja, másrészt pedig a „specializált” alapoknak vagy VABT-knek a nem specializált alapokkal vagy VABT-kkel szemben, amennyiben magasabb jövedelem elérését teszi számukra lehetővé valamennyi tőkerészesedésen, mivel a jövedelmet csökkentett helyettesítő adónak veti alá. Továbbá olyan intézkedésről van szó, amely nincs kapcsolatban az általános adórendszerrel, és amely egyszerű működési támogatásban ölt formát. Végül pedig nem áll fenn olyan kivételes körülmény, amely az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának megfelelően igazolhatná a szóban forgó intézkedést.

Az olasz kormány álláspontja szerint a megtámadott határozat először is eljárási hibában szenved, mivel az EK 88. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárás megindításáról szóló határozat az „állami támogatások eljárásairól” szóló 659/99 rendeletben előírt, a Bizottság és az olasz közigazgatás közötti előzetes észrevétel-váltás nélkül került elfogadásra (első jogalap).

Fennáll az indokolás hiánya is az olasz kormány által az eljárás folyamán felvetett alapvető kérdéssel kapcsolatban: a pénzügyi piacok összehangolásáról szóló irányelveket átültető olasz jogszabályok szerint a közös befektetési alapok és VABT-k egyszerű, részesedésekre osztott önálló vagyonként szerveződnek. Tehát közösségi jogi értelemben nem minősülnek vállalkozásnak. A Bizottság tudomásul vette ezt a helyzetet, ugyanakkor megjegyezte, hogy „bizonyos esetekben” e beruházási struktúrák vállalkozásnak tekintendők; a Bizottság ugyanakkor nem fejtette ki, hogy mely esetekben és milyen körülmények között öltenek az alapok és a VABT-k ilyen minőséget (második jogalap).

A harmadik jogalap az EK 87. cikk megsértéséből ered, tekintettel arra a megállapításra, hogy az alapok és a VABT-k természetüknél fogva semmi esetre sem tekinthetők vállalkozásoknak közösségi jogi értelemben, mivel egyszerűen ingó értékek közös tulajdonformái. A feltételezett támogatás egyébként nem lenne szelektív, még ha ezen alapok és VABT-k vállalkozásnak is tekinthetők, mivel bármely érdekelt (a közös alapokat kezelő „szerződéses” társaságok vagy a VABT-k részesedéseinek értékesítői) is létrehozhatnak specializált struktúrákat a nem specializált struktúrák mellett, ily módon elérve az adócsökkentést.

Negyedik jogalapjával a felperes kifogásolja, hogy a határozat szerint a feltételezett támogatás kedvezményezettjei az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített, tőzsdére bevezetett társaságok, hiszen az adócsökkentés tényleges kedvezményezettjei ezzel ellentétben kizárólag a befektetési jegyek és a VABT-k részesedéseinek birtokosai, vagyis potenciálisan bármely érdekelt: az adócsökkentés ezért nem a vállalkozásokat érinti, és nem is szelektív. A Bizottság nem bizonyította, hogy az adócsökkentés a befektetési jegyek birtokosai vonatkozásában történő közvetlen alkalmazása a fenti társaságok nyereségének közvetett csökkentéséhez vezet.

Ötödik jogalapjával az olasz kormány újból az EK 87. cikk megsértésére és az indokolás hiányára hivatkozik, mivel a Bizottság úgy vélte, hogy az intézkedés hatást gyakorol a Közösségen belüli versenyre annak ellenére, hogy gazdasági hatása teljesen jelentéktelen (maga a Bizottság szerint 2004-ben mintegy 1 100 000 euró). A Bizottság továbbá nem fejtette ki, miért lenne szó működési támogatásról, mivel a helyettesítő adó nem jelent működési költséget a kollektív beruházási eszközöket kezelő közvetítők számára. Az alacsonyan vagy átlagosan tőkésített társaságok megerősítésének célja pedig azt mutatja, hogy ezek vonatkozásában az intézkedés strukturális természetű.

Hatodik jogalapjával a felperes vitatja a határozatot azon részében, amelyben az tagadja az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontjában foglalt eltérés alkalmazhatóságát. A kockázati tőke piacához a magasabban tőkésített vállalkozásokhoz képest nehezebben hozzáférő alacsonyan tőkésített társaságok vagyonalapjának tágítása a hivatkozott eltérést engedő rendelkezésből eredő gazdaságpolitikai cél.

2005. november 29-én benyújtott kereset – Vienne és társai kontra Parlament

(T-427/05. sz. ügy)

(2006/C 22/42)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Philippe Vienne (Bascharage, Luxemburg) és társai (képviselők: G. Bounéou, F. Frabetti ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a személyzeti szabályzat 24. cikke szerinti segítségnyújtást hallgatólagosan megtagadó határozatot;

- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Parlamentet a felperesek által ebből eredően elszenvedett károk egyetemleges megtérítésére;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek – akiknek helyzete hasonló a T-359/05. sz. ügy felpereseinek helyzetéhez – keresetük alátámasztására az említett ügy felperesei által előadottakkal megegyező jogalapokra és érvekre hivatkoznak.

Az Elsőfokú Bíróság 2005. november 24-i végzése – Rica Foods kontra Bizottság

(T-87/01. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2006/C 22/43)

Az eljárás nyelve: holland

Az ötödik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 186., 2001.06.30.

Az Elsőfokú Bíróság 2005. november 24-i végzése – Rica Foods kontra Bizottság

(T-211/01. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2006/C 22/44)

Az eljárás nyelve: holland

Az ötödik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ JO C 317., 2001.11.10.